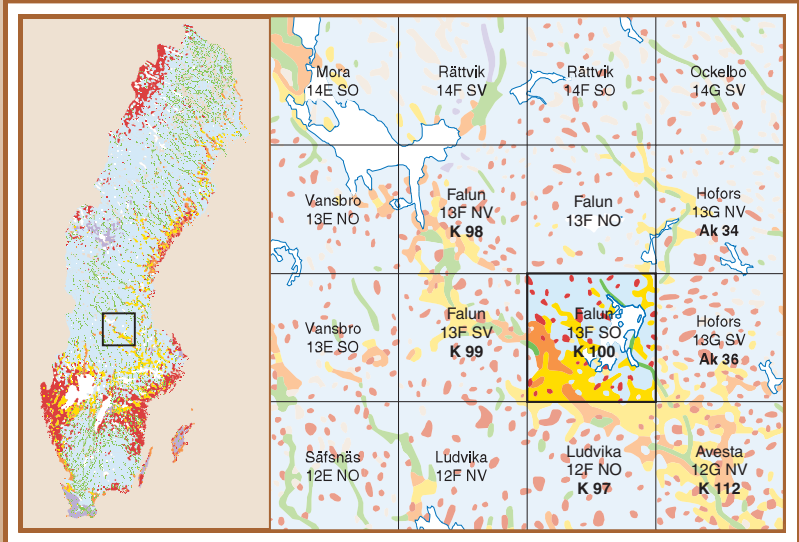

Jordartskartan

13F Falun SO

Map of the Quaternary Deposits

Skala 1:50 000

2008

KORTFATTAD BESKRIVNING AV JORDARTERNA

I det följande ges en mycket kortfattad beskrivning av jordarterna inom kartområdet 13F Falun SO. En mer omfattande gemensam beskrivning till kartområdet utges separat.

KARTERINGSMETODER

Kartområdet har karterats helt enligt lokal nivå (metod A) som är den noggrannare av de metoder som används vid SGU. Metoden bygger i huvudsak på omfattande fältarbete och en mindre del flygbildstolkning.

JORDARTER SOM BILDATS AV LANDISEN ELLER DESS SMÅLVATTEN (GLACIALA AVLAGRINGAR)

Större delen av de jordarter som idag täcker berggrunden inom området bildades under slutet av den senaste istiden. Jordarterna bildades vid inlandisens randzon och i det smältvatten som frigjordes då isen smälte för ca 10 000 år sedan. Större delen av kartområdet ligger under nivån för högsta kustlinjen.

Efter landisens avsmältning avsatte sorterade sediment i havet utmed den forna strandzonen samt utmed vattendragen. Även torvmarkerna har bildats efter landisens avsmältning.

Morän

Landisen tog upp och bearbetade löstrunna delar av berggrunden och äldre jordlager. I samband med isens avsmältning avsatte materialet som en osorterad jordart, morän. Denna bildades dels under isen, dels i isens uppspruckna randzon.

Moränen inom kartområdet domineras av sand och har en växlande halt av silt, grus, sten och block (sandig morän). I öster förekommer morän med högre grushalt (grusig morän). Kornstorleks-sammansättningen och blockhalten varierar beroende bl.a. på bergartsinnehåll, transportsträcka och ev. inblandning av äldre jordlager. Huvuddelen av moränsen yta är normalblockig.

Isälsvavlingar

Vid landisens avsmältning bildades stora mängder smältvatten. Vattnet samlades i tunnar och sprickor i isen och sökte sig ut mot isranden. Material som fanns i isen, alltifrån block till lerpartiklar, transporterades och sorterades i smältvattnet. Isälsvavlingarna bildades när block, sten, grus och sand avsatte i isens håligheter eller främre isen.

Kartområdets största isälsvavling är Bådelundsdäsen som i stort följer Dalälvens dalgång. Många lager av finsediment (lera och silt) täcker avlagringen kring Borlänge (i särskild beteckning på kartan). I östra delen av kartområdet är varvig men varigheten saknas vanligen den översta metern eller metrarna.

Glaciala finkorniga sediment

Under isavsmältningen spreds isälvarnas slam i det dåvarande havet och sedimenterade som silt och lera. Vattenföringen växlande med årstiderna. Under sommarhalvåret var vattenföringen kraftig och slamttransporten stor. Under vinterhalvåret var sedimenttillförseln liten. Glacial silt utgörs av ett tjockare sommarstarkt dominerat av silt och ett tunnare vinterstarkt som kan ha inslag av lera. Den glaciala siltan inom kartområdet är varvig men varigheten saknas vanligen den översta metern eller metrarna.

JORDARTER SOM BILDATS EFTER LANDISENS AVSMÄLTNING (POSTGLACIALA AVLAGRINGAR)

Under landröjningen utsattes tidigare avsattna jordlager för vågornas påverkan (avsläpning) varvid en viss omlagring av de yttre jordlagren skedde. De utvalda partiklarna avlagrades utanför stränderna som svalsgrus och svalsand. En viss omlagring av de yttre delarna av den redan avsattna siltan och leran skedde också. I sjöarna och lokalt längs kusten avsatte gyttja och gyttjeler som slutligen täcktes av torv och bildade torvmarker. Många torvmarker har också bildats genom försumpning av fastmark.

Svalsediment

Det mest utbredda svals sedimenten utgörs av sand, som återfinns i anslutning till de större isälsvavlingarna. Sanden, som till stor del underlagras av finsediment, kan lokalt bli flera meter maktig.

Älv- och svämsediment

Älv- och svämsediment har avsattna utmed rinnande vatten inom periodvis översvämmade områden. De förnämnda sedimenten är äldre, medan de yngre svämsedimenten lokalt fortfarande avsattna under högvattenperioder. Sammansättningen varierar från lera till sand och svämsedimenten har en betydande inblandning av organiskt material.

Torv

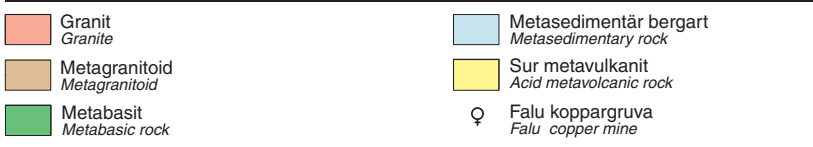
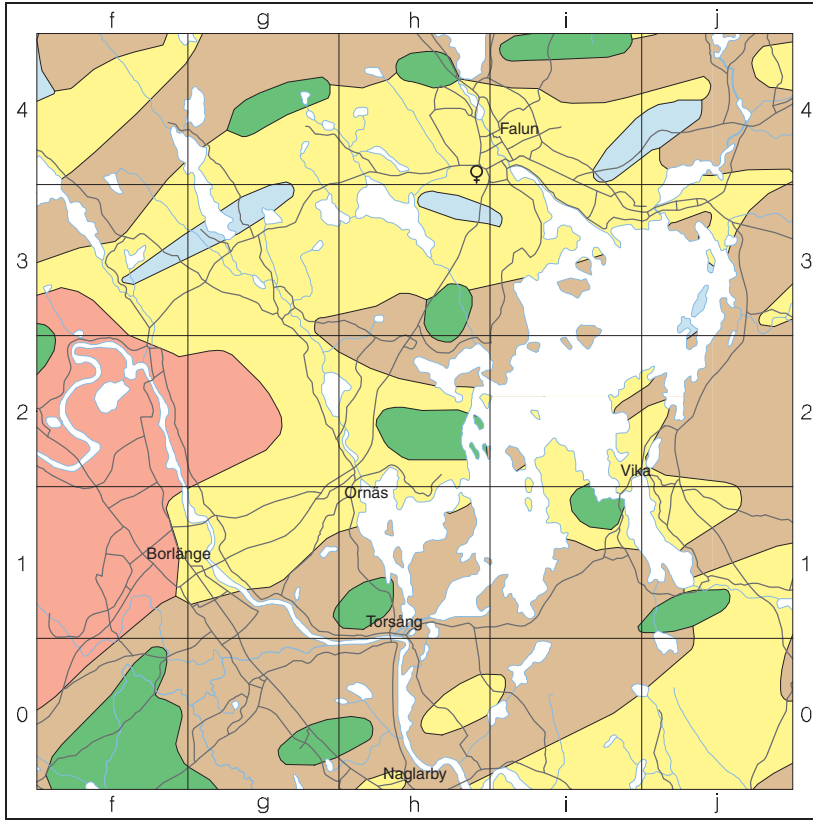
Torvmarkerna bildades och bildas fortfarande genom försumpning av fastmark eller igenväxning av tidigare sjöar. Torvjordar består av mer eller mindre förutbildade växtdelar som bevarats i fuktig miljö.

JORDARTSANALYSER

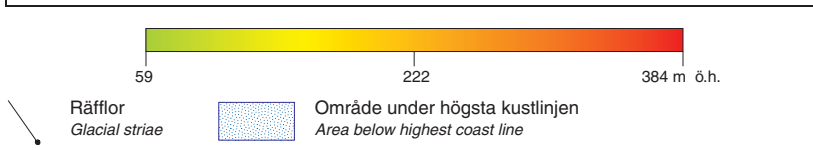
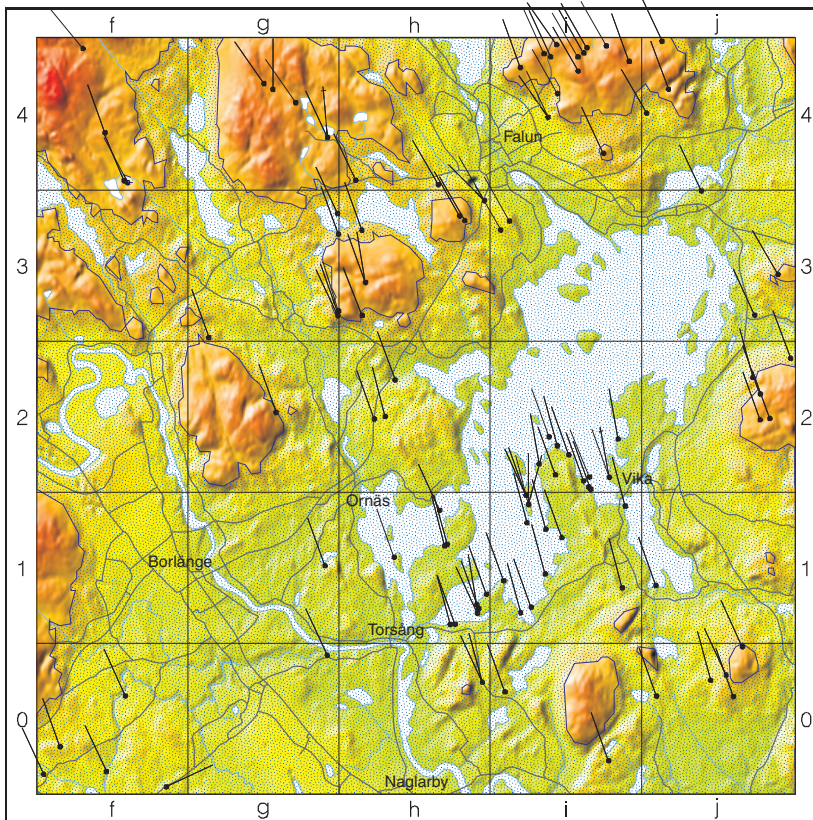
I samband med kartläggningen har tagits prover av olika jordarter. Jordartsprovenas kornstorleks-sammansättning och pH har bestämts. Analyseresultaten presenteras i den separata beskrivningen.

1. BERGGRUND
BEDROCK

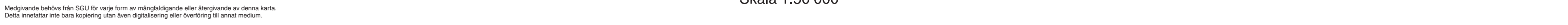
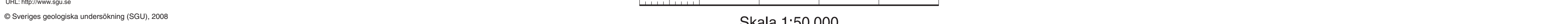
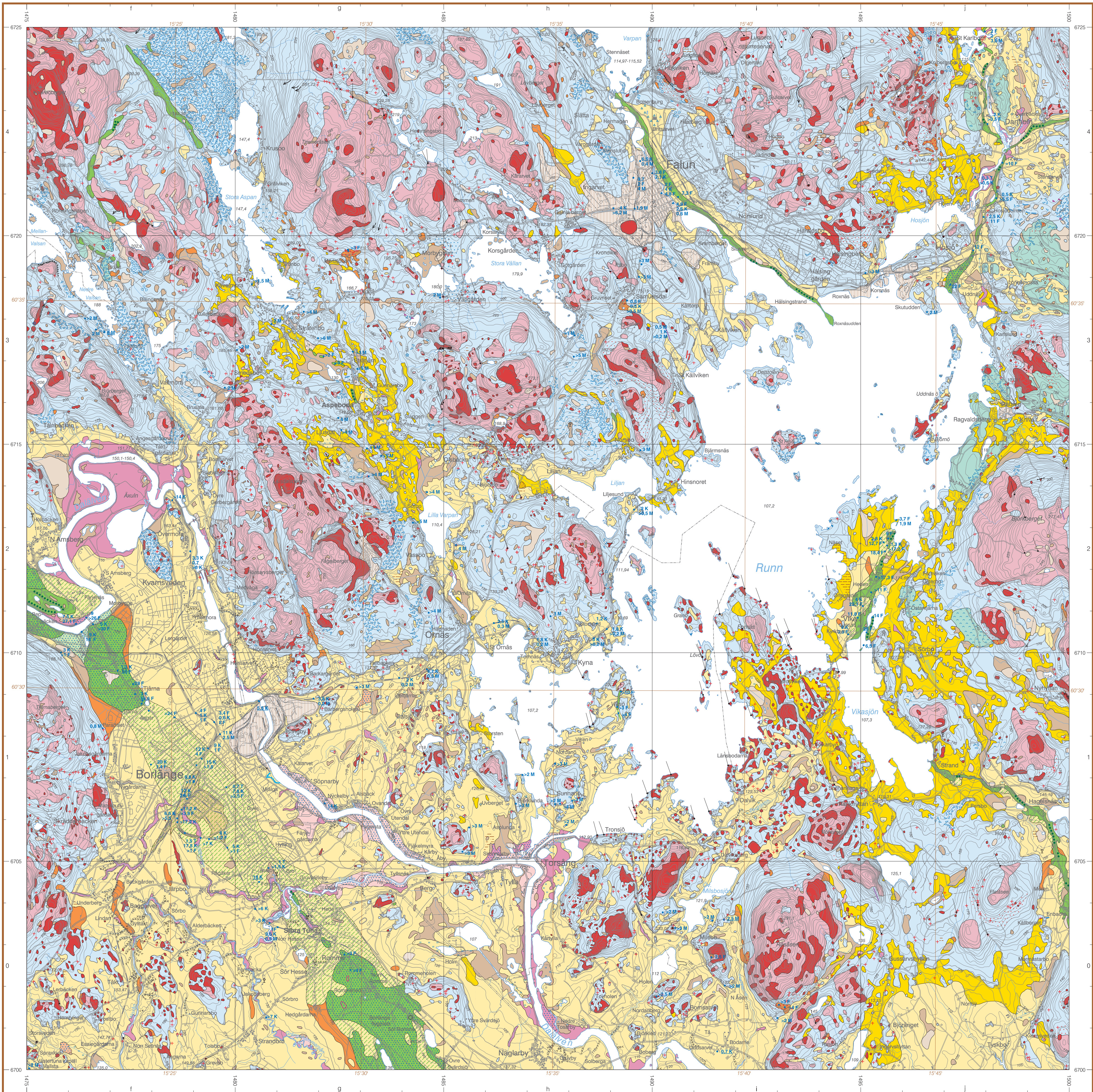
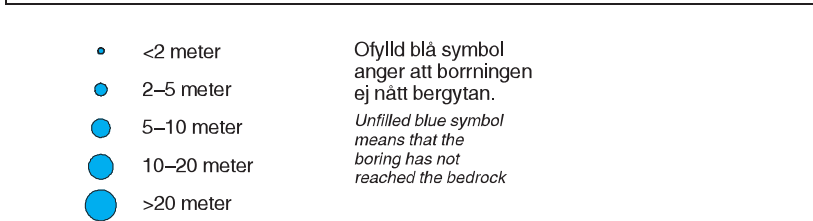
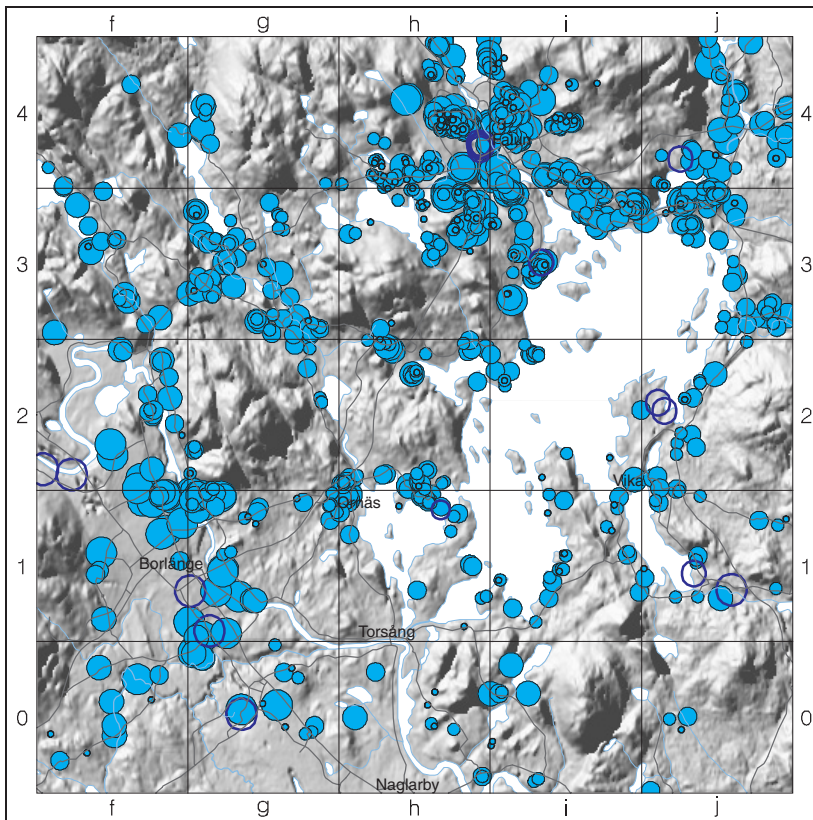
Berggrunden i kartområdet 13F Falun SO består av ungefär lika delar yt- och djupbergarter. Yt-bergarterna, som bildats på jordytan, är de äldsta bergarterna i området (ca 1900 miljoner år). De domineras av sura (kvartära) vulkaniska bildningar. Underordnat finns sedimentära bergarter. I de vulkaniska bergarterna förekommer på flera ställen malmer av olika slag, bl.a. i Falu koppargruva. Kring malmen är vulkaniterna ofta glimmerika p.g.a. omvandling i samband med mineraliseringen. Ytbergarterna intruderades av granitöda och basiska djupbergarter (bildade i jordkroppen) för ca 1800 miljoner år sedan. Alla ovanstående bergarter omvandlades och deformationades (metamorfoserades) för ca 1800 miljoner år sedan och har därför prefixet "meta"- före sina namn. I samband med och strax efter metamorfosen intruderades graniter den metamorfa berggrunden. För ca 1470 och 1260 miljoner år sedan intruderades berggrunden av dia-bas- och porfyrgångar.

2. HÖJDOFÖRHÅLLANDEN OCH ISÄRFÖLJ
TOPOGRAPHY AND GLACIAL STRIAE

Kartan visar områdets relief med belysning från nordväst, absoluta höjder samt rättekthet. Den topografiska modellen bygger på Larmåströms digitala 50 m höjddatabas. Rättekthet bildades då inlandisens rörelse sig över området och block och stenar som fanns i isens under del repade berget. Rättekthet riktning visar att isen i nedslutnings slutskede rörelse sig i stort sett från nordöst mot sydöst.

3. JORDDJUP
THICKNESS OF QUATERNARY DEPOSIT

Uppgifterna om jordmaktighet har erhållits från SGUs brunnsarkiv. De största jorddjupen finns i dalgångarna. I höglant terräng är maktigheten oftast mindre. Lokala avvikelser förekommer.

TECKENFÖRKLARING

Jordarterna är i teckenförklaringen grupperade efter bildningstid. De är i princip placerade så att en yngre jordartsgrupp står ovanför en äldre. Mönster utan ram, tex. för tunt yllager av torv, redovisas i kombination med jordartsbeteckning. Inom varje grupp är utan nänsyn lagren till ålder, den mest finkorniga jordarten placerad överst och den mest grovkorniga underst. De äldsta jordarterna – moränerna – visar normalt direkt på berg. Övriga jordarter underlagras antingen av berg eller ett eller flera äldre jordlager.

